

СТАНОВИЩЕ

**от доц. д-р Георги Асенов Арнаудов,
преподавател в Нов български университет,
професионално направление 8.3. Музикално и танцово изкуство”
за придобиване на образователната и научна степен „доктор“
по професионално направление 8.3. „Музикално и танцово изкуство”
с кандидат Кристиян Диянов Калоянов**

Настоящата дисертация на Кристиян Диянов Калоянов на тема **„Интерпретационни и ансамбови проблеми в квартетите на Паул Хиндемит и Оливие Месиен за кларинет, цигулка, виолончело и пиано в контекста на европейската камерна музика на XX век за този вид ансамбъл“** е развита в рамките на един обем от 133 страници. Дисертацията съдържа **Увод**, шест глави, озаглавени съответно Първа глава **Поглед върху музиката на XX век. Мястото на квартетите за цигулка, виолончело, кларинет и пиано от Оливие Месиен и Паул Хиндемит в тази епоха.** Други произведения за този вид ансамбъл композирани в периода 1900 - 2000 г., Втора глава **О. Месиен и „Квартет за края на времето“**, Трета глава **Интерпретационни и ансамбови проблеми в произведението на О. Месиен**, Четвърта глава – **Паул Хиндемит и неговия Квартет за цигулка, виолончело, кларинет и пиано**, Пета глава – **Интерпретационни и ансамбови проблеми в произведението на П. Хиндемит**, Шеста глава – **Съпоставка на Квартетите на Оливие Месиен и Паул Хиндемит и Заключение**, както и описаните **Приноси на дисертационния труд**, две приложения и **Ползвана литература**.

Позволявам си още от началото да представя структурата на текста и изброя детайлно неговите глави защото на пръв поглед е видима една добре оформена логика на изграждането му основана на един начален анализ на музиката от епохата и последващо разглеждане на двете творби, които са обект на изследването, както и една финална съпоставка между тях. Прави впечатление обаче, че уводът е по-скоро общ и освен някои бегли бележки, в

него не съвсем ясно са изведени целите и задачите, обекта или методите на изследване.

Анализът, така както може да бъде видян в първата глава на дисертацията е донякъде точен, но аз бих си позволил да коментирам, че той е отнесен не толкова към цялостното развитие на музиката на отминалото столетие и частта от заглавието на тази глава „*поглед върху музиката на XX век*“ изисква по-голяма изчерпателност. Този анализ е насочен по-скоро до музика от първата половина на века и музикално творческите процеси от тази епоха са описани и разгледани впрочем достатъчно детайлно. Една претенция даже и за „поглед“ към едно така динамично развило се, при това не само в музикален план столетие, без споменаване на имената на автори като Шостакович, Хачатурян, Лигети, Берио, Шнитке, Пярт или дори видни ученици и последователи на Месиен като Ксенакис, Гьор, Булез или Щокхаузен изглежда непълна.

В следващите глави са представени както информации за живота и творчеството на двамата разглеждани автори, съответно и за написването на двете разглеждани творби, така и интерпретационни и ансамблови проблеми при изпълнението на двата квартета. Тук е и особената сила и главен принос на дисертационния труд. Направените анализи и представените бележки и идеи за най-детайлни моменти от интерпретацията на всяка една от двете творби са изключително ценни и приноси. Те са резултат на богатия практически опит на дисертанта и мога спокойно да ги приема като основни научно-приложни приноси на дисертационния труд. Като малък проблем бих извел обаче баланса в обемите на тези няколко глави. Особено сериозно това може да бъде видяно в главата, която можеше да бъде най-интересна – става дума за съпоставката между двете творби. В случая на тази съпоставка е отреден един сравнително кратък текст, вместиращ се срамежливо между 121 и 123 страници от дисертацията.

Въпреки тези сериозни бележки, аз считам, че в текста на Калоянов има една висока степен на съответствие между избраната практическа

методология и методика на изследване и това аз отнасям до практическите текстове на 3-та и 5-та глави.

Текстът на дисертацията на Калоянов е основан на цитирания и позовавания на неголям, но представителен брой автори, като в частта Ползвана литература – са изведени общо 19 заглавия (9 на кирилица и 10 на латиница). Всички тези текстове са отбелязани точно и коректно не само в библиографията, но и в самият текст на дисертацията. Аз не съм запознат с автореферата на докторанта, тъй като до настоящия момент той не ми бе представен. В представен ми от докторанта документ озаглавен „Отчет за художествено-творческа дейност на Кристиян Калоянов“ са изброени концертни прояви на докторанта, както и три негови статии, без обозначение на издателски данни. Доколкото информация за тях е налична в Кооперираната онлайн библиографска система КОБИСС, аз приемам, че е спазено изискванието на Правилника за прилагане на ЗРАСРБ в Област 8. Изкуства, показател 9: за наличие на Статии и доклади, публикувани в специализирани издания в областта на изкуствата.

Аз не познавам лично докторанта но съм присъствал на негови концертни изяви в качеството му на камерен изпълнител в Камерен ансамбъл „Силуети”, включително и на тяхното изпълнение на творбата на Месиен през 2016 г. Така, на основата на горепосоченото, въпреки моите забележки си позволявам да оценя по достойнство както практическата и артистичната дейност на дисертанта, така и цялостната му изследователска работа по написването на текста на дисертацията. Бих желал също така да поздравя и научния му ръководител проф. Атанас Атанасов за работата му с докторанта и оказаната педагогическа и методическа помощ. С настоящето предлагам на уважаемото Научно жури да присъди на Кристиян Диянов Калоянов образователната и научна степен „доктор” по специалност 8.3. „Музикално и танцово изкуство”.

София, 02.05.2019 г.

доц. д-р Георги Асенов Арнаудов